

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 267. Confessarius hominis pudibundi, pusillanimis, desperantis de emendatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

ponit formali periculo vel certo vel etiam probabili tantum, aut qui voluntarie manet in occasione proxima peccandi: & ideo n. 271. dixi talem occasionem esse vitandam cum quocunque incommodo, etiam si mors esset subeunda: ac consequenter concubinarium vel quemcunque alium actu peccare, & nequidem semel absolvi posse, qui domi retinet mulierem, ob quam ipse est in periculo vel occasione proxima peccandi. Si tamen nunc esset nova & certa spes ex prudentibus motivis, quod illam esset proxime eiekturus, aut quod talem occasionem per aliqua media sibi suggesta redditurus esset ex proxima remotam, adeoque facturum, ut hoc, quod haftenus ipsi fuisset formale periculum, postea esset materiale tantum, secundum dicta ibidem à n. 259. absolvi posset pro illa vice: at tamen dixi ibidem non esse hoc facile credendum: Et postea si per experientiam adverteretur, quod permaneret periculum proximum relabendi, omnino absolvi non posset, nisi actu antecedenter removisset talem occasionem, uti ibidem à n. 280. exposui & per plura exempla declaravi. Si pœnitens obtendat, se non posse vitare certam domum vel personam, dic ei; si esset periculum in domo vel à persona illa contrahendi pestem, nunquid invenires modum & prætextum vitandi? jam multò magis, quia tibi afflabitur pestis animæ, quod per experientiam scis.

Q. 267. *Quid observare debeat Confessarius hominis pudibundi, pusillanimis, desperantis de emendatione.* R. 1. Si advertat pudore deterreri, quominus confiteatur, animet his motivis: *Debebis tandem aperire omnia vulnera animæ, & quò*

1832.

quò

quò diutius exspectas, èd pejus ac difficilius est. Tu occultissimos morbos corporis aperis amico vel Medico, ut saneris, cur non magis morbos animæ, cum scias Deum non aliter remissurum esse peccata? Non melius est se coram uno ad silendum obligatissimo aperire cum certa spe veniæ, quàm postea in extremo iudicio coram toto mundo propterea confundi cum certa damnatione? ibi latere erit impossibile, comparere intolerabile. Quid refugis te aperire coram homine, simili tibi peccatore, cui novum non est talia, & fortè graviora audire? Sacerdos ea, quæ in confessione scit, minus scit, quàm quæ ipse nescit, quæ enim nescit, scire potest & ea revelare, quæ autem in confessione scit, etiamsi aliunde sciverit, ea tamen ratione scandali revelare non aufit. Hæc carnificina conscientiæ, quæ te jam torquet, molestior censeretur debet quàm gloriosa sui victoria, quam pax & quies animæ consequetur: pus non cruciat, postquam est ex ulcere egestum, sic nec peccatum remordet, postquam est in confessione detectum. Si erubescentiam istam non potes sustinere coram uno, quomodo sustinebis coram toto mundo? Diabolo fidelior es quàm Deo, qui illius consilia contra Deum & in tuam etiam perniciem detegere metuis: aliter non dissolves scædus cum eo, quàm per confessionem peccatorum. Erubescencia peccatorum data est à Deo in satisfactionem pro præteritis, in medicinam & cautelam contra relapsus: è contra nequissimus dæmon illâ abutitur ad augenda scelera: & qui abstulit pudorem peccaturo, reddit confessuro, ut jam pudeat mundari, cum non puduerit coinquinari. Non erubuisse

buiſti peccare in conſpectu Creatoris, & jam in conſpectu creaturæ conſiteri erubeſcis. Si pœnitens ſit capax lectionis, detur ei legendus *Vicxmonius* in *Inſtit. ad pœnitentiam* parte 4. Denique ſi tantus eſſet pudor in enarrandis peccatis, ut non videretur poſſe vinci, dixi à n. 1196. poſſe dare peccata ſcripta, & poſtquam *Confefſarius* legit, dicere, quòd ſe de illis accuſet.

§. 2. Puſillanimis erigitur his motivis ad 1833.
ſperandam miſericordiam: Quia Deus eſt pater, qui filios prodigos in primam gratiam amantiffimè recipit, *Lucæ* 15. Medicus eſt, qui venit ſalvum facere, quod perierat, *Matth.* 18. Paſtor eſt, qui oves errantes quærit, & in humeris ad ovile lætus reportat, *Luc.* 15. Redemptor eſt, qui quos ſanguine ſuo comparavit, non abjiciet: venit vocare non juſtos ſed peccatores, *Matthæi* 9. vide *Regin.* De officio pœnitentis c. 5. ſ. 1. Exempla pro erigenda ſpe ex Dei bonitate & miſericordia affert *Voglerus Troſtbron* l. 3. c. 11.

§. 3. Si quaſi deſperet de emendatione, erigat his motivis: Nulla ſunt peccata, quæ per Dei gratiam vinci emendarique non poſſint: neque Deus vult mortem peccatoris, ſed magis ut convertatur & vivat, *Ezech.* 18. Si deſperes de tua ægritudine, præſume de Medico omnipotente: major eſt potentia Medici, quàm magnitudo tui morbi. Si potuit te dæmon perdere, quantò magis poterit te Deus reſtituere? Qui pro totius mundi peccatis mortuus eſt, voluit etiam tibi mortem ſuam prodeſſe. Nescis, quàm potens ſit & miſericors Deus: imaginariſcum tibi inſenſum, cum benigniffimè invitet ad

ad

ad poenitentiam: confide, quia multus est ad ignoscendum: Tantummodo incipe, & senties auxilium ejus: qui dat velle, dat perficere. Difficultatem apprehendis majorem, quam reipsum fit: putas te abstinere non posse, sed potes: si scires te perditurum oculos relabendo hodie, nonne abstineres? vides, quod mentiaris tibi, dicendo te abstinere non posse: saltem hac die abstine pro honore Christi pro te tam dura passi, cras propones similiter pro die isto, & quotidie majus Dei auxilium senties. Legat. *Vieuxmont. p. 5. c. 3. & 4.*

1835. §. 4. Si animo concidat, quia post adhibitum conatum pergit turpissimè tentari, aut etiam quandoque relabi, excitet his motivis: Hæc Dei bonitas est, quod recordatione præteritorum te affligat, ut tantò magis detesteris, & pro illis satisfacias: si non tentareris, minùs esses cautus. Dæmon te non ita tentabat, cùm ei servires, quia possidebat te: jam fortiùs tentat, ut te sub servitute iterum reducat: sed jam Dei servus es, qui major & potentior Dominus est, dummodo illi seridò adhæreas: vide, quomodo parvus David in virtute Dei superârît magnum Goliath. Si relaberis, statim resurge, id enim est ex fragilitate naturæ per cõsuetudinem fractæ: quandoque etiam est ad majorem profectum, ut infirmitatem tuam humiliter agnoscas, & scias te per solius Dei gratiam posse constantem manere. Si non cessas recidere, non cesses resurgere: nonne mundas calceos, quamvis prævideas iterum inquinandos? Nonne miles curat vulnera. quamvis nova prævideat in similibus præliis? Incarceratus, si exire nollit, quia timeret iterum incarcerari, nonne stultus esset? sic & tu

& tu nolens pœnitere, quia times relabi: an putas minus malum esse continuare peccare quàm aliquando cessare? An ignoras tam esse certaminis conditionem, non ut nunquam quis cadat, sed ut nunquam cedat: non is victus dicitur, qui sæpe recidit, sed qui ad extremum cessit. Legat *Vicem.* p. 5. c. 5. & 6.

Q. 268. Quomodo aget Confessarius cum homine, quem advertit seriam pœnitentiam differre velle in alia tempora, forte etiam usque ad mortem. R. Conabitur ad indilatam pœnitentiam adducere his motivis: Valde instabilis est vita hominis, mors certissimè eventura, sed incertissimum, quo tempore, modo, loco: docent id experientia & casus quotidiani. Pars major hominum ante annum 50. in æternitatem abripitur: Deus, qui pœnitenti veniam spondit, peccanti crastinum non promittit: angelum peccantem non expectavit ad pœnitentiã: Adamum mox à peccato extra paradysum expulit: sicut benignus est in tolerando, ita justus in puniendo: & quem vult convertere, expectat ad tempus præfinitum, statuit cuique terminum, qui præteriri non poterit: jam admonuit *Eccli.* 5. v. 8. *Non tardes converti ad Dominum, & ne differas de die in diem, subitò enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te: monuit te per Evangelium, veniet, cum minime putabis, sicut fur de nocte: vigilate itaque, quia nescitis diem neque horam. Voluit Deus latere ultimum diem, ut velut ultimum observaremus omnem diem. Quis cautus non esset in omni cibo, si sciret uni adhærere venentium? sed dicis, jam tam diu vixi, nec me mors obruit: hoc ipsum fuit Dei beneficium, qui quò magis est jam longanimis & misericors, eò severior*

Tom. VI.

Zzz

&